

[Løje.]

Vi finder det derfor i sin Orden, naar det i Lovforslagets § 1 bestemmes, at ingen af Voldgiftsrettens Medlemmer maa tilhøre nogen Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation; men det forekommer os at være en alvorlig Svaghed, at det ene af de 3 Medlemmer skal udpeges af Forligsinstitutionen.

Jeg er ikke blevet mindre betænkelig ved denne Ordning, efter at jeg har hørt den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Otto Jensens Tale, for det fremgik jo tydeligt af denne Tale, at han forventede, det var Forligsmandens Mæglingsforslag, der skulde ophøjes til Lov, og det kan man dog ikke paa Forhaand anse for givet, naar man nu prøver paa at ned-sætte en Voldgiftsdomstol, en neutral Domstol, der skal træffe en fuldkommen uhildet Beslutning om, hvordan Ordningen skal være. Selv om vi gerne vil tro, at Forligsinstitutionen i Regelen bestræber sig for at træffe uheldede Beslutninger — jeg vil nødtigt sige det, men jeg tænker undertiden, at helt sikkert paa det kan man maaske ikke være —, saa vil Institutionen i dette Tilfælde være noget bundet af det udarbejdede Mæglingsforslag, der vel støtter sig paa visse Kendsgerninger, maaske ogsaa paa visse Følelser, men først og fremmest vel paa visse Kendsgerninger, som den ikke, naar den paagældende Forligsmand kommer til at optræde som Medlem af den her paatænkte Voldgiftsdomstol, vil kunne se helt bort fra. Vi synes, det er af overordentlig Vigtighed, at man fra alle Sider har Tillid til, at den Domstol, der bliver nedsat, træffer saa upartiske Beslutninger som muligt, og derfor vil jeg paa mit Partis Vegne udtale Ønsket om, at den paatænkte Repræsentant for Forligsinstitutionen maa blive erstattet med en saglig Kraft, der ikke i den Henseende har nogen Fortid, men som har en fremtrædende Evne til at kunne se uvildigt paa de her foreliggende Spørgsmaal. Det vil øge Mulighederne for at naa til et tilfredsstillende Resultat, det vil forbedre Chancerne for, at den Afgørelse, der træffes, mødes med virkelig Tillid fra alle Sider, og det kan vi sikkert være enige om er af overordentlig Vigtighed, naar man skal bøje sig for den Beslutning, der her bliver truffet.

Vi haaber, at der kan forhandles om dette i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat, og skulde man fra Regeringspartiernes Side — jeg vil sige, fra de gamle Regeringspartiers Side — kunne finde andre Udveje, der muliggør en Løsning af dette Spørgsmaal, er vi naturligvis villige til at

forhandle derom, men vi vil lægge megen Vægt paa, at vore Ønsker paa det nævnte Punkt bliver imødekommet. Under den Forudsætning skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Vilje til at forhandle om denne Ordning ud fra de Synspunkter, jeg her har fremsat, og saa velvilligt som det overhovedet er muligt, idet vi skønner, at dette Spørgsmaal maa løses for Helhedens Skyld.

Victor Larsen: Det foreliggende Forslag behandler de 14 Mæglingsforslag, som af Forligsinstitutionen fremsattes den 3. April d. A. som Afslutning paa meget langvarige Forhandlinger mellem de forskellige Arbejdsgiverforeninger for Land- og Skovbrug, Dræningsarbejde, Mejerier og Slagterier, stort sagt samtlige de Landbruget tilknyttede Arbejdsgiverforeninger og de modstaaende Arbejderorganisationer. Forligsinstitutionens Mæglingsforslag blev paa en enkelt Undtagelse nær blankt forkastet af Arbejdsgiverne og vedtaget af Arbejderne. Mæglingsforslagene omfattede Tiden indtil 1. November d. A. med Undtagelse af Punkt 3, Sønderjysk Dræningsmesterforening og Dansk Arbejdsmandsforbund; der kun skulde gælde til 30. September d. A.

Forslagene, der er offentliggjort, yder for Punkterne 1, 2, 3, 4, 5, 11, 12, 13 og 14; det vil sige for Dræningsarbejde, Skovbrug, Slagterier og Mejerier, Dyrtdstillæg efter Hovedorganisationernes Overenskomst af 31. Oktober f. A. For det egentlige Landbrugs Vedkommende skulde der ydes et Tillæg paa 15 pCt. for Akkordsatserne og for Timelønsatserne fra 15 til 17 pCt.

Naar Landbrugets Arbejdsgiverorganisationer, herunder altsaa ogsaa regnet Slagterier og Mejerier, blankt forkastede disse Mæglingsforslag, var det jo ikke, fordi det var en Hoben Arbejdsgivere, der overhovedet ikke vidste, hvad de gjorde, eller ikke vidste, hvilken Situation der forelaa. Det var heller ikke, fordi det var en lang Række Arbejdsgivere, som ikke vidste, hvilke Vanskeligheder Landet var i, men det var ud fra et Synspunkt, som ogsaa meget store Dele af Befolkningen allerede paa det Tidspunkt delte, nemlig at denne Hovedoverenskomst af 31. Oktober f. A. mellem de store Organisationer i Virkeligheden, hvis den løb videre, var en Ulykke for det danske Samfund. Denne Overenskomsts Virkninger vil nu antagelig blive bragt til Ophør. Saa alvorlig er Tiden efter den 3. April altsaa blevet, at selv dette har man været nødt til, og heri ligger der naturligvis i høj Grad en Styrkelse af det